

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14T/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221010433
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Molitorys
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2221010433.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudkyňou JUDr. Danou Molitorys v trestnej veci obžalovaného: Š. V., K.. XX.XX.XXXX B. R., Č. Y., O. B. Q., R. P. W., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.08.2023 v Dunajskej Strede takto

rozhodol:

obžalovaný Š. V., K.. XX.XX.XXXX B. R., Č. Y., O. B. Q., R. P. W.

sa uznáva za vinného, že

dňa 24. 04. 2021 v čase o 13:16 hodine v meste B. Q., K. O. T., v okrese Dunajská Streda, pred predajňou 101 Drogerie, na mieste verejnosti prístupnom si stiahol svoje rifľové nohavice, vzápätí aj svoje spodné prádlo a ukazoval svoj pohlavný orgán smerom k osobám na protiahlej strane ulice, prítomným na terase kaviarni K. K., na Námestí Bélu Bartóka, vo Veľkom Mederi, v okrese Dunajská Streda, čím menovaný vykonával sexuálny exhibicionizmus pred minimálne troma súčasne prítomnými osobami a svojím činom vyvolal verejné pohoršenie,

t e d a

fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil hrubej neslušnosti tým, že vyvolal verejné pohoršenie vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/ , písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom v rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/93/2022 zo dňa 30.09.2021, právoplatnom dňa 30.09.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Dunajská Streda bola dňa 15.06.2021 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. X V. XXX/XX/XXXX-X G. dňa 14.06.2021 na obvineného Š. V., K.. XX.XX.XXXX B. R., Č. Y.(ďalej len „obvinený“ alebo „obžalovaný“) pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka Q.. O. D., V. W., Q.. B.S. D., K. D., U. U. B.W. W. Q.. F. G., na hlavnom pojednávaní vykonal súd tiež dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to úradným záznamom mestskej polície vo B. Q., úradným záznamom OO PZ Veľký Meder, súd oboznámil podstatný obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. XT/XX/XXXX - obžalobu podanú dňa 25.08.2021 a rozsudok zo dňa 30.09.2021, právoplatný dňa 30.09.2021; rovnako vykonal súd dokazovanie oboznámením listinných dôkazov - fotodokumentáciou, výpisom z evidencie CESDAP, odpisom z registra trestov a lustráciou v registri Sociálnej poisťovni.

Podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona je kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík dopustí sa trestného činu výtržníctva.

Obligatónnymi znakmi skutkovej podstaty uvedeného prečinu sú subjekt a subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Subjekt je všeobecný, uvedeného trestného činu sa môže dopustiť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba. Subjektívna stránka je vyjadrená všeobecne, vyžaduje sa úmyselné zavinenie. Objekt uvedeného trestného činu je ochrana medziľudských vzťahov a verejného poriadku. Objektívna stránka je vyjadrená alternatívne, pričom je nevyhnutné, aby sa páchatel dopustil hrubej neslušnosti alebo výtržnosti slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom jedným z tam uvedených spôsobov. Pojem "hrubá neslušnosť" je nevyhnutné vykladať tak, že ide o také konanie jednotlivca, ktoré zásadným spôsobom naruša zaužívané pravidlá slušného správania sa. Narušenie zaužívaných pravidiel slušného správania musí byť intenzívnejšieho charakteru, nepôjde o akékoľvek neslušné správanie sa. Pojem "výtržnosť" je nevyhnutné vykladať tak, že ide o také konanie, ktoré svojou povahou naruša verejný poriadok (k tomu pozri R 4/1976). K pojmu "verejne" je nutné uviesť, že trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný jednak obsahom tlačoviny alebo rozširovaním spisu, filmom, rozhlasom, televíziou, použitím počítačovej siete alebo iným obdobne účinným spôsobom, jednak pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami. Miesto verejne prístupné je miesto, ktoré je voľne dostupné verejnosti, t.j. bližšie nešpecifikovanému okruhu osôb. Typicky pôjde o zastávky MHD, nákupné centrá, ulice, námestia a pod. Základnou podmienkou pre naplnenie uvedenej skutkovej podstaty je vyvolanie verejného pohoršenia, pričom toto verejné pohoršenie musí byť reálne vyvolané minimálne u jednej osoby, ktorá konanie páchatela skutočne vnímala. Samotný pojem "verejné pohoršenie" možno vykladať tak, že ide o reakciu na také konanie, ktoré je v rozpore s takým obsahom mravnosti (zaužívanej konvencii), na ktorom sa spoločnosť zhoduje. Obsah mravnosti by nemal vychádzať z vlastných (subjektívnych) kritérií orgánov činných v trestnom konaní a súdov, ale skôr z všeobecnej spoločenskej zhody o obsahu mravnosti (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR, sp. zn. As 69/2003-50). Pojem "pohlavný styk" je nevyhnutné vykladať širším spôsobom ako pojem "súlož", pohlavný styk je nutné chápať ako akýkoľvek kontakt fyzického charakteru, ktorý slúži na uspokojovanie sexuálnych potrieb, pričom k uspokojeniu týchto potrieb dochádza podobnou intenzitou ako pri súloží. Pohlavným stykom teda bude najmä orálny sex, análny sex, rôzne formy uspokojenia prostredníctvom sexuálnych hračiek (vibrátor a pod.), uspokojenie druhej osoby "rukou" a pod. Pod pojmom "sexuálny exhibicionizmus" rozumieme nápadné vystupovanie na verejnosti so sexuálnym podtónom, pri ktorom páchatel obnažuje svoje telo úplne alebo čiastočne, a to bez ohľadu na to, či ide o prejav sexuálnej deviácie alebo tak koná z iného motívu. Prejavom sexuálneho exhibicionizmu je teda expozícia páchatelovho genitálu." Iné patologické sexuálne praktiky" je neurčitý pojem, z ktorého nie je jednoznačne možné extrahovať, ktoré praktiky sú, resp. nie sú považované za patologické, no zo znenia skutkovej podstaty podpory a propagácie sexuálnych patologických praktík podľa § 372a

Trestného zákona je možné odvodzovať, že patologickou sexuálnou praktikou sa rozumie pedofília, incest, nekrofilia, zoofília a im podobné sexuálne praktiky.

Obžalovaný Š. V. na hlavnom pojednávaní dňa 06.06.2022 po poučení v zmysle ustanovenia § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinným. Po zákonom poučení podľa ustanovení Trestného poriadku a Trestného zákona obžalovaný uviedol, že je slobodný a má jednu 15 ročnú dcéru, ktorá žije s matkou v jednej domácnosti, s ním netvorí spoločnú domácnosť. Uviedol, že nepracuje, naposledy pracoval v roku 2018 ako montážny pracovník vo Volkswagene v Bratislave, bol vo výkone trestu a dovtedy žil zo sociálnych dávok. Ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu uviedol, že sa necíti byť vinným, išiel len na záchod, mal možno trošku viac dole nohavice, nevedel presne. Dodal, že verejné záchody boli zatvorené, tak išiel tam do parku, sú tam menšie kríky, novinový stánok, tam sú lavičky, smerom do kríkov vykonával potrebu, nikomu nič neukazoval. Na otázku prokurátora upresnil, že potrebu vykonával tam, kde je 101 drogéria vo Veľkom Mederi, niekedy poobede v sobotu alebo v nedeľu, bolo prázdne mesto, lebo okolo seba nevidel nikoho, nikoho nestretol, nikto ho neupozorňoval. Nevedel uviesť, ako dlho mal stiahnuté nohavice, v čase keď prišli policajti ich mal už hore. Konštatoval, že oproti je kaviareň asi tak 20-30 metrov od miesta vykonávania potreby na druhej strane cesty s tým, že je tam ešte koniec parku, avšak z miesta kde stál je priamo vidieť na kaviareň, ale on nesledoval či ľudia sedia vonku alebo vo vnútri. Potvrdil, že za ním prišli mestskí policajti neskôr a povedali mu, že videli, čo robil na kamere, na čo im povedal, že sa chcel vymočiť, pričom nemal vedomosť o kamerách. Nevedel odpovedať, či v ten deň požil alkoholické nápoje, nepamätal si, no po prečítaní zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania (na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o výsluchu obvineného z prípravného konania zo dňa 24.05.2021 za účelom odstránenia rozporu ohľadne konzumácie alkoholu) konštatoval, že ak v prípravnom konaní vypovedal, že vypil 5-6 plechovkových pól litrových pív, tak to tak bolo. Záverom poznamenal, že to ľutuje, naschvál to neurobil, necítil sa byť vinným.

Svedkyňa Q.. O. D. po zákonných poučeníach a zložení prísahy na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.06.2022 uviedla, že obžalovaného pozná z videnia, z Medera ho pozná každý z videnia. K veci poznamenala, že obžalovaný stále robil výtržníctva typu rušenie nočného kludu a pod., celý deň vykrikuje, robí festival v meste a toto sa stalo tak, že oni stáli na druhej strane cesty, je tam aj OTP Banka, obžalovaný tam zvykne sedávať alebo v parku a odtiaľ zvykne kričať len tak, sám so sebou sa rozpráva, alebo má aj imaginárneho kamaráta, nevedela presne, niekedy to bolo podľa svedkyne zábavné. Tento krát stála chrbtom a obžalovaný na druhej strane cesty sa vyzliekol, to jej povedali ľudia, s ktorými tam stála, ona sa naschvál neotočila, ale obžalovaný kričal po maďarsky, že môžete my to za 10.000 eur vyfajčiť, alebo neviem za koľko, a to kričal tak všeobecne do éteru. Uviedla, že potom prišli mestskí policajti, ale nie kvôli nemu, ale kvôli ich práci, majú reklamnú agentúru a vtedy im povedali, že čo robil obžalovaný, ale vtedy už mal vytiahnuté gate. Poznamenala, že vraj si dal dole aj ponožky, celkom sa vyzliekol, bolo to pred rokom asi v marci. Na otázky prokurátora odpovedala, že sa to stalo asi o dvanásť, nevedela presne, bola sobota asi. Na otázku či na ulici chodili ľudia odpovedala, že stála chrbtom, ale videla prichádzať na strane obžalovaného mamičky s kočíkom, aj deti, ale uviedla, že už vtedy bol oblečený a dodala, že stále robil takýto cirkus. Upresnila, že nebola v kaviarni, ale stála pri terase kaviarne, kde bola jej švagriná B. D.. Svedkyňa vypovedala, že obžalovaný má prezývku W. pričom veľa ľudí hovorí, že vykrikuje, preto keď ho počujú, tak zatvorí okná. Dodala, že aj v predmetný deň obžalovaný vykrikoval, to čo uviedla, mala za to, že on ako keby sa sám so sebou rozprával, niečo sa spýtal, potom sa otočil a odpovedal si. Uviedla, že obžalovaný sa len tak ukazoval a vykrikoval to s 10.000 eurami a potom vytiahol gate. Doplnila, že medzi hlavnou cestou a miestom, kde stál obžalovaný nie sú rastliny, z kaviarne je na ten koniec parku priamo vidno, je to cca 50 metrov. V daný deň podľa svedkyne nebola hustá premávka, bola to asi sobota, nebolo veľa ľudí. Svedkyňa vypovedala, že bolo krásne počasie, svietilo slnko, chladno. Podľa názoru svedkyne trvalo tak 5-10 minút kým sa obžalovaný obliekol, nevnímala to. Svedkyňa uviedla, že nebola priamym svedkom toho, že by sa obžalovaný niekedy správal agresívne, ale slovné vulgárne nadávky áno, zvyčajne do éteru kričí, na ženy veľa nadáva.

Svedkyňa V. W. po zákonných poučeníach a zložení prísahy na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.07.2022 uviedla, že obžalovaného pozná, ale nie je s ním v príbuzenskom vzťahu. K skutku uviedla, že išla autom a videla pri ceste, že obžalovaný má dole nohavice, preto volala mestských policajtov, potom šla do roboty. Na otázku prokurátora konkretizovala, že videla, ako mal obžalovaný dole nohavice, bolo mu vidno pohlavný orgán. Dodala, že obžalovaného predtým nepoznala, iba z videnia ho poznala, vedela, že má prezývku Š.. Poznamenala, že celé sa to malo odohrať niekedy poobede, možno medzi

4-5 hodinou. Svedkyňa nezaregistrovala iné osoby okolo obžalovaného, bola to len sekunda ako išla okolo autom. Miesto, kde zaregistrovala obžalovaného bolo pri ceste, bolo to pri drogérie 101, je tam aj lavička, je to prístupné verejnosti, je tam aj chodník a tam niekde obžalovaný stál. Dodala, že len to videla, že má stiahnuté nohavice pod kolená, preto volala mestských policajtov, lebo to bolo cez deň, chodia okolo ľudia a deti. Zdôraznila, že mal stiahnuté aj spodné prádlo, bol nahý. Doplnila, že pri tom mieste, kde spozorovala obžalovaného je kaviareň, vinotéka, park je oproti. Či mohli byť tieto podniky v tom čase otvorené svedkyňa nevedela. Poznomenala, že to bola sobota alebo nedeľa, obchody neboli otvorené, len oni boli otvorený. Vo vzťahu k premávke uviedla, že vtedy nešli autá. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť na otázku, či mohol obžalovaný vykonávať potrebu, lebo to bola len sekunda a nezastavila auto.

Svedkyňa Q.. B. D. po zákonných poučeníach a zložení prísahy na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.07.2022 uviedla, že obžalovaného pozná z videnia, ale nie je s ním v príbuzenskom vzťahu. K skutku uviedla, že so švagrinou bola v jej kancelárii oproti obžalovanému, videla priamo na neho, rozprávala sa a len to videla, že obžalovaný sa vyzliekol, celý bol holý - obžalovaný sa vyzliekol do naha, aj topánky vyzliekol, všetko úplne, vykrikoval na ulicu. Doplnila, že to bolo v centre mesta, stáli na ulici, presný čas nevedela. Podľa názoru svedkyne bol obžalovaný pod vplyvom nejakých látok. Žiadne iné osoby nezaregistrovala, ani v kaviarni neboli hostia, bol covid, len to upratovali, bol tam len personál. Ku skutku svedkyňa ďalej uviedla, že čakala na mestských policajtov, lebo im prichystali objednávku, a kým došli, obžalovaný sa obliekol, potom to povedali policajtom, že čo robil obžalovaný a oni tam išli a opýtali sa ho, že prečo to spravil a on im odpovedal, že v hlave mal, čo má robiť - bolo mu tak povedané, aj v minulosti obžalovaný vykrikoval a sám sebe rozprával niečo. Svedkyňa ďalej uviedla, že kaviareň, resp. jej kancelária od miesta, kde stál obžalovaný je vzdialená necelých 100 metrov, je tam pešia zóna, park, potom hlavná cesta a on stál pri drogérii, pričom svedkyňa neregistrovala, čo obžalovaný hovoril, lebo ju to nezaujímalo, jeho správanie komentovala slovami, že je nenormálny, čo robí. Nevedela uviesť aká bola v ten deň premávka, pamätala si, že bol covid, nevedela, ktorý mesiac to bol, s určitosťou však vedela, že obchody boli zavreté. Podľa odhadu svedkyne trvalo max. 5 minút, kým sa obžalovaný obliekol, pričom žiadnu osobu priamo v blízkosti obžalovaného nespozorovala. Svedkyňa vyslovila, že jej to nepripadalo tak, že by bol obžalovaný na toalete.

Svedkyňa K. D. po zákonných poučeníach a zložení prísahy na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.07.2022 uviedla, že obžalovaného pozná, ale nie je s ním v príbuzenskom vzťahu. K skutku uviedla, že videla, že obžalovaný si dal gate dole, mala za to, že sa to stalo niekedy poobede s tým, že obžalovaný od nich stál asi 10-50 metrov. V momente, keď svedkyňa zaregistrovala obžalovaného stála v kaviarni, pracovala, upratovala terasu s kamarátom. Uviedla, že upratovali, rozprávali sa s kamarátkami a ako zdvihla hlavu videla obžalovaného, že má gate dole, videla ho vyzliekať sa, nepamätala si však, či bol úplne nahý, uviedla, že asi len nohavice mal vyzlečené, videla jeho pohlavný úd. Doplnila, že obžalovaný stál oproti nim, stál a kričal niečo, ale nezaregistrovala čo kričí. Na otázku či vykonával potrebu uviedla, že áno, možno, pozerala smerom k drogérii, videla ho obnaženého, ale nie celkom ho registrovala, lebo on je taký. Podľa svedkyne mohol mať obžalovaný stiahnuté nohavice 3-5 minút. Svedkyňa nevedela uviesť, či okolo obžalovaného boli aj nejaké iné osoby, nevedela sa vyjadriť k premávke. K svojim pocitom pri pohľade na nahého obžalovaného poznamenala, že len nevedela, že prečo to robí, šokovaná nebola, a aj ďalší svedkovia kukali, že čo sa stalo, prečo to robí. Svedkyňa mala za to, že obžalovaný mohol ukazovať svoj pohlavný úd smerom ku kaviarni.

Svedok Q.. F. G. po zákonných poučeníach a zložení prísahy na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.07.2022 uviedol, že obžalovaného pozná z mesta, ale nie je s ním v príbuzenskom vzťahu. K skutku uviedol, že pracoval na terase v kaviarni, dievčatá kričali, že niečo sa stalo, bol na rebríku, celé to mohlo trvať asi 3 minúty, videl, že obžalovaný mal dole nohavice, mal stiahnuté aj spodné prádlo a niečo pri tom kričal. Podľa svedka bol obžalovaný od nich vzdialený asi 50 metrov, pričom z tejto vzdialenosti mohol bezpečne vidieť na obžalovaného. Svedok zaregistroval, že niekoľko áut prešlo. Keď videl obžalovaného, ten mal na sebe tričko, asi aj topánky. Svedok ďalej uviedol, že okolo obžalovaného bol kvetináč, zároveň nevidel, že by obžalovaný vykonal potrebu. Poznomenal, že žiadne pocity to v ňom nevyvolalo, a ďalší svedkovia kričali, že čo robí a smiali sa na tom.

Z oboznámenej fotodokumentácie (obrázok č. 1 - 6) vyhotovenej z mestských bezpečnostných kamier dňa 24.04.2021 vyplynulo, že v čase 13:16:10 obžalovaný sedel na lavičke pred budovou 101 Drogérie (obrázok č. 1), v čase 13:16:45 sa obžalovaný postavil a stiahol si svoje rifľové nohavice (obrázok č. 2). Podľa obrázku č. 3 v čase o 13:17:05 obžalovaný stojí s vystretými rukami smerom ku kaviarni

K. K. a ukazuje svoj pohlavný orgán smerom k uvedenej kaviarni. V čase o 13:18:00 (obrázok č. 4) obžalovaný stále stojí so stiahnutými nohavicami a viditeľným pohlavným orgánom, a to smerom k bezpečnostnej kamere. Podľa obrázka č. 5 v čase 13:08:03 obžalovaný ukazuje svoj zadok smerom k osobám nachádzajúcim sa na terase kaviarne K. K.. Z fotografie č. 6 vyplýva príchod príslušníkov Mestskej polície v čase 13:19:50.

V odpise registra trestov má obžalovaný 10 záznamov o odsúdení za obdobie od roku 1993 do roku 2021 a to za rôznu trestnú činnosť, za ktorú mu boli uložené tak podmienené ako aj nepodmienečné tresty odňatia slobody s tým, že v niektorých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Zo správy z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 10.08.2023 vyplýva, že obžalovaný má evidovaných 6 priestupkov, jedného sa dopustil na úseku civilnej ochrany, jedného na úseku verejného zdravotníctva, v jednom prípade šlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a trikrát spáchal priestupok proti verejnému poriadku, pričom vo všetkých týchto troch prípadoch obžalovaný vzbudil svojim správaním verejnú pohoršenie.

Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 10.08.2023 vyplynulo, že obžalovaný bol v období od 27.01.2022 do 31.01.2022 zaradený na pracovnú činnosť v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou; žiadne dávky resp. dôchodky mu zo Sociálnej poisťovni vyplácané neboli.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku a dospel k celkom jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného bola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, a to svedeckými výpoveďami, na hlavnom pojednávaní oboznámenými listinnými dôkazmi, nepriamo aj výpoveďou samotného obžalovaného.

Konanie obžalovaného súd posúdil ako konanie v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a to hlavne s ohľadom na konanie obžalovaného.

V konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a tento svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, a to po stránke subjektívnej aj objektívnej. Je tomu tak preto, že obžalovaný dňa 24.04.2021 v čase o 13:16 hodine v meste Veľký Meder, na mieste verejnosti prístupnom (O. ulica pred predajňou 101 Drogérie) obnažil svoje telo tak, že došlo k expozícii jeho genitálu, a to smerom k osobám nachádzajúcim sa na protiahlej strane ulice prítomným na terase kaviarne K. K., K. K.. O.. O. B. B. Q., čím obžalovaný vykonal sexuálny exhibicionizmus pred minimálne troma súčasne prítomnými osobami a vyvolal svojim činom verejnú pohoršenie.

Obžalovaný v priebehu trestného konania vypovedal, že sa necíti byť vinným, tvrdil, že išiel len na záchod, mal možno trochu viac dole nohavice, nikomu nič neukazoval. Dodal, že mesto bolo prázdne, okolo seba nikoho nevidel, ľutuje to, naschvál to neurobil.

Svedkovia nachádzajúci sa v kaviarni K. K. zhodne vypovedali o tom, že videli obžalovaného, ktorý sa na druhej strane cesty vyzliekol. Svedkyňa Q.. O. D. uviedla, že keď sa obžalovaný vyzliekol, stála k nemu chrbtom a neotočila sa, ale počula ako vykrikoval v maďarskom jazyku, že mu môžu za 10.000 eur vyfajčiť, pričom na ulici, na strane obžalovaného videla prichádzať mamičky s kočíkom aj deti, mala však za to, že to bolo v čase, keď už bol obžalovaný oblečený. Zhodne vypovedala aj svedkyňa Mgr. B. D., ktorá uviedla, že videla obžalovaného ako sa vyzliekol v centre mesta, pričom ona stála na ulici oproti obžalovanému, videla priamo na neho pričom obžalovaný tiež vykrikoval na ulicu. Doplnila, že jej nepripadal, že by bol na toailete. Svedkyňa K. D. vypovedala, že videla, ako si obžalovaný, ktorý stál oproti, dal dole gate vo vzdialenosti asi 10-15 metrov s tým, že určite videla jeho pohlavný úd. Dodala, že zaregistrovala, že obžalovaný niečo kričí, ale nevedela konkretizovať obsah prejavu obžalovaného. Svedkyňa K. D. uviedla, že potom ako videla obžalovaného nahého, nebola šokovaná, len nevedela, že prečo to robí, pričom ďalší svedkovia tiež kukali, že čo sa stalo, že prečo to robí. Pripustila, že obžalovaný mohol ukazovať pohlavný úd smerom ku kaviarni. W. F. G. uviedol, že videl, že obžalovaný mal dole gate aj spodné prádlo a niečo pri tom kričal vo vzdialenosti asi 50 metrov, z ktorej ho bezpečne videl.

Uviedol, že zaregistroval, že prešlo okolo niekoľko áut. Ostatní svedkovia mali kričať, že čo robí a smiať sa. Svedkyňa V. W. vypovedala, že išla autom a videla pri ceste, že obžalovaný má dole nohavice, preto volala mestských policajtov, lebo to bolo cez deň, chodia okolo ľudí a deti. Videla ako mal obžalovaný dole nohavice, bolo mu vidno pohlavný orgán.

Konajúci súd dáva do pozornosti, že všetci vyššie uvedení svedkovia predmetný skutok vo svojich výpovediach potvrdili a zhodne uviedli priebeh celej udalosti. Tieto výpovede potvrdzuje aj oboznámená fotodokumentácia, podľa ktorej si obžalovaný dňa 24.04.2021 v čase okolo 13:16 stiahol svoje nohavice a vystavoval svoj pohlavný orgán a zadok minimálne do 13:18 tohto dňa s tým, že svoje intímne partie ukazoval smerom ku kaviarni K. K., kde boli v čase spáchania skutku prítomní najmenej traja ľudia, ktorí konanie obžalovaného vnímali a rovnako ho zaznamenala svedkyňa V. W., ktorá v čase spáchania skutku prechádzala okolo miesta činu vo svojom osobnom motorovom vozidle, ktorú správanie obžalovaného natoľko pohoršilo a rozhodilo, že o tom informovala mestskú políciu.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku vrátane právnej kvalifikácie, pretože v konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, a že tento svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie neuveril obhajobe obžalovaného o tom, že len šiel na toaletu a nikomu nič neukazoval. Jeho obrana bola celkom jednoznačne vyvrátená svedeckými výpoveďami a oboznámenou fotodokumentáciou.

Na tomto mieste súd dáva do pozornosti, že samotná skutková podstata prečinu výtržníctva postihuje konania, ktoré možno posúdiť aj ako priestupky, najmä proti občianskemu spolunažívaniu. Vzhľadom na teoreticko-právne východisko, v zmysle ktorého, ak je určité konanie legislatívne definované súčasne ako trestný čin a súčasne aj ako priestupok, má prednosť trestné právo, je nevyhnutné dôkladne posudzovať tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Trestného zákona. Pri prečine výtržníctva je preto nevyhnutné obzvlášť precízne skúmať materiálnu stránku konkrétneho konania, a to od prípadu k prípadu.

Vo svetle uvedeného skúmal súd aj materiálnu stránku stíhaného trestného činu spočívajúcu v jeho závažnosti z hľadiska Trestným zákonom vyžadovaného stupňa (závažnosť vyššia než nepatrná) vychádzajúc z kritérií upravených v § 10 ods. 2 Trestného zákona. S poukazom na už popísaný spôsob vykonania činu a uvedené okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, následok ako aj zavinenie vo forme priameho úmyslu ako aj s ohľadom na osobu obžalovaného (v prípade obžalovaného sa nejednalo o ojedinelý exces ale o opakujúce sa konanie proti verejnému poriadku, hoci v minulosti bolo nižšej intenzity a bolo tri krát priestupkovo riešené), má súd za to, že závažnosť spáchaného činu je nepochybne oveľa vyššia než nepatrná a konanie obžalovaného predstavuje konanie napíňajúce zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, ktoré je potrebné postihovať aj prostriedkami trestného práva.

Súd dáva do pozornosti, že v súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti.

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na

zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Súd ďalej vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu, a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútku), subjektu (osoba páchatel'a) a ďalej vyhodnotil priťažujúce a poľahčujúce okolnosti ako aj pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Z oboznámených listinných dôkazov na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 30.09.2021, právoplatným dňa 30.09.2021 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 23.08.2021, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na uvedenom základe tak pri rozhodovaní o treste prichádzalo do úvahy ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný je v predmetnej trestnej veci odsúdený za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a to konkrétne v konaní Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. XT/XX/XXXX.

Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest existoval viacčinný súbeh. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z uvedeného vyplýva, že okamih vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať.

Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukládanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel' potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená

skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu.

Súd zisťoval pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného nevezhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Ako na priťažujúcu okolnosť súd prihliadal na to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§37 písm. h/ Trestného zákona), keď súd v rámci ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona prihliadal aj na ďalší skutok obžalovaného, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, zároveň zistil, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Trestného zákona).

Keďže súd odsudzoval obžalovaného za zbiehajúce trestné činy, pri ukladaní súhrnného trestu postupoval v zmysle zásad pre ukládanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a trest obžalovanému ukladal podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný s tým, že obžalovaný sa v prejednávanom prípade dopustil prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, za ktorý je v osobitnej časti Trestného zákona ustanovená trestná sadzba v rozpätí 0 až 3 roky a v prípade zbiehajúceho sa trestného činu išlo o skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, za ktorý je v osobitnej časti Trestného zákona ustanovená trestná sadzba v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky.

Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností (0:2) súd pri stanovení trestu aplikoval § 38 ods. 4 Trestného zákona a zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona o 1 tretinu s tým, že základná trestná sadzba, z ktorej súd vychádzal (podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného najprísnejšie trestný) bola podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona 6 mesiacov až 3 roky, po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona 16 mesiacov až 3 roky, a uložil mu trest vo výmere 16 mesiacov, teda na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Takto uložený trest považuje súd za primeraný vzhľadom na generálnu aj individuálnu prevenciu.

V intenciách vyššie spomenutých základných zásad ukladania trestov súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, keď zistil, že obžalovaný je slobodný a je otcom jednej nepľnoletej dcéry. Súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný je nezamestnaný (okrem obdobia od 27.01.2022 do 31.01.2022, keď bol zaradený do pracovnej činnosti v ÚVTOS v Hrnčiarovciach nad Parnou), bez preukázateľného príjmu, bez dávok či dôchodku. Z hľadiska spôsobu spáchania trestného činu súd zobral do úvahy, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom alkoholu.

Z hľadiska možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol od roku 1993 už desaťkrát súdne trestaný (10 záznamov o odsúdení v registri trestov), pričom v niektorých prípadoch došlo k osvedčeniu a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Obžalovanému boli uložené tak podmienené ako aj nepodmienené tresty odňatia slobody. Vo vzťahu k priestupkovej minulosti súd zistil, že obžalovaný bol už 6-krát priestupkovo riešený, z toho trikrát sa obžalovaný dopustil priestupku proti verejnému poriadku tým, že vzbudil verejné pohoršenie.

S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc z upravenej trestnej sadzby (16 mesiacov až 3 roky) a so zreteľom na výsledky dokazovania, prihliadajúc na trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, ktorý bol pred spáchaním stíhaného skutku súdne trestaný a boli mu uložené podmienené a nepodmienené tresty odňatia slobody, považuje súd uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, za primeraný.

Súd mal vo svetle uvedeného za zrejmé, že obžalovaný má sklony k trestnej činnosti, pričom uložené podmienené ako aj nepodmienené tresty odňatia slobody pozitívne neovplyvnili obžalovaného v ďalšom spôsobe jeho života. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na nenapraviteľnosť obžalovaného, ktorého možno označiť za recidivistu, nie je na mieste na jeho prevýchovu pôsobiť iným druhom trestu, ako je nepodmienený trest odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu neprichádza z pohľadu súdu do úvahy uloženie iného trestu ako nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý je nevyhnutný z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie. Súd poukazuje na to, že zo strany obžalovaného došlo k hrubému porušeniu zaužívaných pravidiel slušného správania sa a mravnosti, keď svojím ľahkovážnym

konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane medziľudských vzťahov a verejného poriadku. Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bude v dostatočnej miere vplyvať na prevýchovu obžalovaného a splní aj svoj prevýchovný účel. Trest bol uložený vo výmere 16 mesiacov prihliadajúc na postoj obžalovaného k súdnej trestnej činnosti, okolnosti spáchania skutku a spôsobený následok. Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatel'a, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd dáva do pozornosti, že cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcný postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy, vychádzajúc zo zásady punitur, nepeccetur (trestá sa, aby nebolo páchané zlo). Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege (žiadene trest bez zákona) stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/9/2010 zo dňa 16. apríla 2013).

S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc z upravenej trestnej sadzby (16 mesiacov až 3 roky) a so zreteľom na výsledky dokazovania, ale i v kontexte jeho trestnej minulosti považuje súd uložený nepodmienečný trest vo výmere 16 mesiacov, teda na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, za primeraný. Všetky vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy svedčia pre záver, že uložený trest je zákonný, adekvátny a plniaci svoj účel. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného, považuje súd nepodmienečný spôsob výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov za dôvodný, primeraný a spravodlivý a naplňajúci účel a zmysel trestu. Iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody by z pohľadu súdu nebol účinný vo vzťahu k obžalovanému.

Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí aj iných od páchania trestných činov a zároveň (a nie v neposlednom rade) dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Uložený trest by mal byť pre obžalovaného postačujúci na to, aby si uvedomil nesprávnosť a protiprávnosť svojho konania, aby sa v budúcnosti nedopúšťal podobnej trestnej činnosti.

Podľa názoru súdu takto uložený trest obžalovanému teda plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu individuálne a generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento uložený trest obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku.

Keďže obžalovaný nebol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, kde bude jeho prevýchova riadne zabezpečená.

Súd obžalovanému uložil súhrnný trest za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť, podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný. Keďže mu súd ukladal trest súhrnný, zároveň zrušil výrok o treste uloženom v rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 30.09.2021, právoplatný 30.09.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S poukazom na všetky skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)
Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.